

2. - 2024 / 2025
★ PODLAVIČNÍK ★

V tomto
čísle: běh pro Rosku,
rozhovory,
ATD.

Téma
majálesu
je ...
SEXY
WESTERN

Milí čtenáři,

toto číslo Podlavičníku je v tomto školním roce poslední. Rodilo se pomalu a těžce, stále se totiž potýkáme s nedostatkem redaktorů. Je nás zkrátka málo. Proto překonejte svoji lenost, či ostych, či nedůvěru ve vlastní schopnosti, prostě to, co vám brání, a přijďte mezi nás.

Uvítáme i externí spolupráci.

Krásné nadcházející prázdniny, spoustu zážitků a krásné „počtení“ vám přeje redakce Podlavičníku.

Obsah

Rozhovor s	2
Březen – měsíc pro Rosku	5
Lyžařský kurz Modrava	7
Zdrávka v Národním divadle.....	9
Zdrávka na prknech Jihočeského divadla	11
Miss sestřička 2025	13
Černá a bílá.....	15
Vyhodnocení soutěže „Poznej domácího mazlíčka svého učitele“	16
Malé poetické odpoledne – recitační soutěž.....	17
Literární okénko	19
Královské interview	24
OK, boomer!	25
Výtvarná tvorba Adama Liláka	31
Sportu ZDAR!	34
Maturitní zkoušky.....	36

Rozhovor s

Mgr. Hanou Šnorkovou

Na naší škole učíte 2 roky, kde jste pracovala předtím?

Před nástupem na tuto školu jsem pracovala jako obchodní zástupkyně farmaceutické společnosti Servier. Je to mezinárodní firma s dlouholetou tradicí zaměřená na výzkum, vývoj a distribuci originálních léčiv především v oblasti kardiologie, onkologie a diabetologie.

Jaké vidíte klady a zápory Vaší předchozí a současné práce?

Ve farmacii jsem měla možnost každý den pracovat s lidmi – s lékaři, lékárníky i kolegy. Oceňovala jsem precizní systém plánování, hodnocení a vysokou úroveň organizace, která podporovala osobní i profesní růst. Školství je v mnoha ohledech jiné. Spíš než na výkonnostní cíle se klade důraz na smysluplnou práci pro studenty. Přestože se nejedná o nejrychleji se vyvíjející odvětví, každodenní kontakt s mladými lidmi je pro mě inspirací. Baví mě hledat nové cesty, jak výuku zatraktivnit a přizpůsobit ji reálné praxi, a snažím se vyhýbat rutině.

Které předměty vyučujete a co se Vám na začátku Vaší pedagogické činnosti zdálo nejtěžší?

Učím ošetrovatelství, klinickou propedeutiku a psychologii. Nejtěžší bylo na začátku správně odhadnout úroveň studentů a najít způsob, jak látku předat tak, aby byla přínosná, srozumitelná a zároveň poutavá. Pomohlo mi, že mám vzdělání přímo v oboru – vystudovala jsem učitelství sociálních a zdravotních předmětů na Univerzitě Palackého v Olomouci, předtím jsem absolvovala vyšší odborné vzdělání v Hradci Králové (obor diplomovaná sestra pro intenzivní péči) a střední zdravotnickou školu v Jihlavě.

Máte nějakou veselou příhodu nebo naopak krušnou chvíli, kterou jste ve třídě zažila?

Jedním z nejsilnějších zážitků pro mě byl okamžik, kdy mi studenti na konci školního roku předali ručně psaný dopis s osobním obsahem. Nebyla to příhoda, která by rozesmála – spíš dojala. Nečekala jsem to a o to víc mě to překvapilo a zahřálo u srdce. Ukázalo se, že někdy stačí maličkost a učitel má najednou jistotu, že jeho práce má smysl. A krušná chvíle? Když se některému ze studentů při hodině udělá špatně, zkolabuje a do školy přijíždí záchranka. Naštěstí tyto situace dopadly vždy dobře, ale připomíná nám to, jak tenká je někdy hranice mezi teorií a realitou – i ve třídě.

Co ráda děláte ve volném čase?

Ráda trávím čas venku, čtu, chodím na výlety a věnuji se rodině. Mám ráda klid a pohodu, ale nepohrdnu ani kulturním večerem nebo kavárnou s přáteli.

Jak si představujete ideální dovolenou?

Ideální dovolená pro mě není o exotice, ale o pohodě a rodinné atmosféře. Nejčastěji jezdíme na chalupu na Vysočině. Je to místo, kde si člověk opravdu odpočine od ruchu všedních dnů. Společně s rodinou rádi poznáváme krásy českých krajů. Chodíme na výlety, navštěvujeme města, hrady, zámky či přírodní zajímavosti. Když to vyjde, vyrážíme i do hor a k jezerům do Rakouska. Tamní příroda je nádherná a přitom blízko.

Jste rodačka z Českých Budějovic? A jak se Vám tady žije?

Pocházím z Jihlavy, ale v Českých Budějovicích žiji už téměř 20 let. Mám to tu moc ráda – město je příjemné, přehledné, obklopené přírodou a člověk tu najde všechno, co potřebuje.

s Janem**Odkud jste? Where are you from?**

From Scheveningen in the Netherlands. In the past it was a spa town and fishing port. Today, it is a tourist destination for windsurfers, kiteboarders and the like.

Proč jste se rozhodl přestěhovat do ČR? Why did you decide to move to the Czech Republic?

For the economic opportunities and the quality of life.

Chybí Vám něco, co tady v ČR nemáme? Do you miss something that we don't have here in the Czech Republic?

Yes. I'm a Dutchman, so I miss the wind and how it howls past my windows.

Existuje něco, co Češi dělají, a Vám to není jasné? Is there something that Czechs do that is not clear to you?

Why we complain so much (me too). We tend to forget how lucky we are, so it's sometimes good to pinch yourself and get back to reality. Things could be much worse. Ukraine is an example. Need I say more?

Jaké je Vaše nejoblíbenější české jídlo? What is your favourite Czech food?

Plum dumplings with melted butter, breadcrumbs, cottage cheese and all coated with powder sugar. Yum!

Víte, jakou svačinu Češi typicky připravují na výlety? Do you know what kind of snacks Czechs typically prepare on trips?

Schnitzel in thick wedges of brown bread. I don't understand why? It's sooooo dry and unpalatable.

Znáte nějaké české tradice? Jaké? Do you know any Czech traditions? What are they?

I love the symbolism in most Czech traditions. The Burning of the Witches and May Day celebrations are my favourites though.

Je něco, co se Vám na Česku výrazně nelíbí? Is there anything that you exclusively dislike about the Czech Republic?

Not a thing. I have been welcomed, treated well and have a good life. What more can I ask for?

Proč jste si vybral zrovna zdravku? Why did you choose zdravka?

It sounds cliché, but like the Abba song goes.... money, money, money. I'm a freelancer, so I take whatever opportunities come my way. I was invited to work at the Health School, and took up the offer. I'm glad I did. It's been great fun, so far!

Co se Vám na zdravce nejvíce líbí? What do you like most about zdravka?

Oh!... That's a tough one. I would say my colleagues. If I said anything else....I would be shot! I mean it though. The students, too.

Máte v plánu vyučovat i na jiné škole? Do you plan to teach at another school?

I already do! I literally sell myself to the highest bidder!

Březen – měsíc pro Rosku

Roztroušená skleróza je chronické zánětlivé autoimunitní onemocnění, kterým na celém světě trpí kolem 2,5 milionu nemocných. V Česku se aktuální počet odhaduje na 23 tisíc pacientů a každý rok přibývá dalších 700 lidí.

Dne 28. 3. 2025 uspořádala v dopoledních hodinách Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická v Č. Budějovicích ve spolupráci s regionální organizací ROSKA Č. Budějovice sportovní akci „Charitativní štafetový běh pro ROSKU“, kterého se zúčastnila pětičlenná družstva žáků 1.-3. ročníků střední školy, dvě družstva studentů vyšší odborné školy a také družstvo učitelů. Na stadionu byla úžasná atmosféra a z ochozů fandili sportovcům ze všech tříd žáci, studenti a pedagogové celé školy. Všichni účastníci byli bez rozdílu výsledného času oceněni sladkou odměnou. Na závěr předal ředitel školy Karel Štix paní ředitelce regionální organizace ROSKA, Věře Švábové, finanční dar ve výši 14 200 Kč, na který přispěli žáci a studenti všech tříd a také učitelé školy.

Na dopolední akci navázal v rámci celostátní akce 14. ročníku pohybově osvětové kampaně na podporu rehabilitace a fyzioterapie lidí s roztroušenou sklerózou – „MaRS 2025 – týden pohybu pro RS“ od 15 hodin pětihodinový maratón pohybových a vzdělávacích aktivit ve dvou tělocvičnách zdravotnické školy. Zájemci z řad veřejnosti si mohli společně zacvičit v aktivitách *pilates*, *jóga*, *rehabilitační cvičení*, *barre days* (kombinace pohybů inspirovaných baletem s prvky pilates, jógy a silového tréninku) a *posilování těla vlastní vahou*, které byly vedeny zkušenými cvičitelkami. Sportovní program by proložen přednáškami odborníků na témata: *Konopí jako lék*, *Zdravá výživa*, *Život s RS*, *Walkaide* (elektrická simulace k lepší chůzi), *Watsu* (forma tělesné terapie v teplé vodě), *Benefity sportu a Rugby Č. Budějovice*.

Poděkování patří všem organizátorům a účastníkům!

Co na to studenti?

Všichni byli k sobě milí. Bavilo mě to sledovat, i když jsem neběžela.

Bylo to super a líbilo se mi, jak se všichni dokážeme kolektivně podporovat a že se do běhu zapojili i učitelé a pan ředitel.

Byla to ukázka toho, že lidi umí být i hodní. Doufám, že takových akcí bude víc. Jsem pyšná na svoji třídu.

Překvapilo mě, že učitelé, kteří běželi, běželi úplně mega rychle.

Běh se mi moc líbil. Hlavně to, že běžel i pan ředitel Kája Štix. Pan učitel Číža jako moderátor zaválel.

Bylo super, že běželi i učitelé a náš pan řídča.

Velká škoda, že pan učitel Souček byl jenom náhradník a neběžel.

Překvapilo mě, že pan ředitel běžel obě kola. Mně to dělá problémy.

Překvapilo mě, jak do toho šli všichni naplno a podporovali běžce z jiných tříd. Za mě povedená akce.

Líbila se mi vzájemná podpora mezi žáky a učiteli. Zajímavá akce, nic takového jsem zatím nezažila. Bylo by hezké, kdyby se z toho stala tradice.

Lyžařský kurz Modrava

DEN 1

Jako studentky 3. ročníku kombinovaného studia dentální hygieny jsme se zúčastnily zimního lyžařského kurzu na Modravě. První den jsme dopoledne dorazili na místo, ubytovali se a konala se přednáška na téma ergonomie v práci DH, ještě jsme stihli zahrát si deskové hry. Večer jsme zakončili zpěvem s kytarovým doprovodem pana ředitele. Bylo to moc fajn.

DEN 2

Ráno po snídani bylo rozhodnuto, že se vydáme na běžkách na Březník. Počasí bylo jedním slovem skvělé, a tak jsme brzo vyrazili do stopy. Samozřejmě po úvodním seznámení s běžeckým vybavením a instrukcemi k jízdě. Myslím, že i když mezi námi byly holky, které už dlouho nestály na běžkách, šlo jim to fakt moc dobře a jeli jsme slušným tempem. Na Březníku jsme chvíli odpočinuli a kochali se výhledem na Poledník, ujeli jsme asi 14 km. Zbytek odpoledne jsme využili k procházce z Modravy po červené značce směr Antýgl, pak dolů na Hradlový most-Rechle a pak zpět na hotel. Večer patřil odborné přednášce na téma spolupráce zubního lékaře a dentální hygienistky. Opět jsme hráli deskové hry, zpívalo se a hrálo se.

DEN 3

Zase nám přálo počasí, bylo azuro a dost se oteplilo. Tentokrát jsme vyrazili na Černou horu, kde jsme si dali chvíli přestávku, opalovali jsme se na sluníčku a pak jsme sjeli dolů až do Filipovy Hutě do restaurace na oběd. Ujeli jsme přibližně 20 km, pořádně jsme si dali do těla, ale všechny jsme byly nadšené. Krásná trasa, počasí a fajn lidi kolem, byl to skvělý den. Večer při deskových hrách jsme se dobře bavili a dozvěděli se například, co znamená slovo „psí dečka“ 😊

DEN 4

Ráno se některé z nás společně s panem ředitelem rozhodly přivítat nový den procházkou na východ slunce. Po krátkém čekání přece jen vyšlo a celý den nám opět krásně svítilo. Tento den byl odjezdový, kdo mohl, vyrazil ještě na běžky a pak jsme tento skvělý zimní kurz zakončili v kavárně luxusním zákuskem a kávou.

Za sebe i ostatní holky můžu říct, že jsme si to moc, moc užily, měly konečně čas si společně zasportovat v nádherné šumavské krajině a opravdu hodně jsme se zasmály. Velmi jsme také ocenily možnost se seznámit a strávit čas v neformální atmosféře s panem ředitelem a dalšími instruktory kurzu. Moc se Vám to povedlo, děkujeme a máme zážitky, na které budeme rády vzpomínat. A o to, myslím, na takovém kurzu hlavně jde 😊

SKOL !!! :-)

Zdrávka v Národním divadle

Zájezdy do Národního divadla se staly na naší škole už tradicí. Pravidelný rytmus našich návštěv narušila jen epidemie covidu a jeden nesplněný slib týkající se lístků na veleúspěšné představení Kytice. V tomto školním roce jsme zvolily jinou taktiku. Namísto jedné doslova masové akce (3 autobusy po 52 lidech) jsme vybraly tři představení. A jak to dopadlo?

16.1. se uskutečnil zájezd na **Hamleta**. Shakespearovo stěžejní dílo uvedlo na prkna ND režisérské duo SKUTR, které svou snahou promítnout do textu problémy současnosti, mohlo některé diváky zvednout ze židlí. Údiv bezesporu vzbudila přeměna princových spolužáků Rosencrantze a Guildensterna v dvě kámošky připomínající jakési influencerky.

A dojmy účastníků?

Líbilo se mi divadlo zvenku. Zevnitř to bylo takové bludiště pozlacené.

Herci předvedli skvělé výkony. Emoce byly cítit hlavně v poslední scéně, kdy všichni zemřeli.

Čekal jsem, že to bude vážné, nečekal jsem, že ve hře bude černý humor a herci budou používat moderní předměty, třeba mobil.

Bylo to úžasné, klidně bych si to zopakoval ještě jednou.

Vůbec jsem nečekala, že divadlo bude tak honosné a velké. Překvapilo mě, že hra byla dost zmodernizovaná.

Překvapilo mě, že hlavní role hráli poměrně mladí herci. Také onu slavnou repliku „Být, či nebýt?“ řekl Hamlet trochu jinak.

Nejvíce mě zaujala budova divadla. Určitě se někdy vrátím na prohlídku. Snad do té doby neshoří.

Dne 26. 2. se jelo na **Naše furianty**. Stroupežnický popsal situaci na vsi v 19. století, ovšem mnozí současní obecní zastupitelé by se poznali. Režisér Martin Františák vsadil na klasické pojetí. David Matásek, Martina Preissová, Ondřej Pavelka, Lucie Polišínská, Radúz Mácha, Igor Orozovič ...rozhodně nezklamali.

A dojmy účastníků?

Atmosféra v divadle byla úžasná, herecké výkony skvělé, hra zábavná. Celé představení uteklo jako voda.

Superzážitek. A měli jsme perfektní místa.

Překvapilo mě, že hlediště je docela malé oproti tomu, jak vypadá na fotkách.

V divadle jsme se s holkama ztratily, protože je fakt obrovské. Měly jsme krásný výhled na jeviště. Herci byli skvělí. Například František Němec a Radúz Mácha.

Dne 17.6. absolvujeme poslední představení – Erbenovu **Kytici**. Skvělé recenze, skvělé herecké obsazení. Tak uvidíme.

Jsme rády, že návštěva Národního divadla zanechala v účastnících vesměs pozitivní dojmy. A slibujeme, že tradici výletů do ND budeme udržovat.

Vaše češtinářky

Zdrávka na prknech Jihočeského divadla

V loňském školním roce se naše zdrávka stala partnerskou školou Jihočeského divadla. Výhody tohoto partnerství se projevily už v červnu nabídkou volných vstupenek pro studenty a sníženou cenou pro jejich rodinné příslušníky na představení Rozum a cit na „Otáčku“ v Českém Krumlově. Příběh Jane Austenové ožil před diváky v prostředí zámeckého parku a herci prohánějící se na koních a v kočáře vytvořili atmosféru anglického venkova. Další nabídkou ze strany divadla byla možnost stát se členem Klubu mladého diváka, což znamená možnost navštívit vybrané představení a po jeho skončení se setkat s herci, režisérem...Někteří žáci naší školy se stali členy divadelního kroužku. V neděli 4.5. bylo jeviště v historické budově JD „jejich“. Tak teď už jen tu „Thalii“.

VK

Za divadelníky

Michal Hovorka, LA3

Celý rok jsem společně s dalšími studenty navštěvoval dramatický kroužek, který byl zorganizován ve spolupráci zdrávky s Jihočeským divadlem. První polovinu roku jsme se seznamovali, abychom se na jevišti dokonale znali, a druhou polovinu roku jsme nacvičovali vystoupení, které se uskutečnilo 4. 5.2025 v Jihočeském divadle. Děj naší hry spočíval v probuzení sebevědomí studenta, který sice vypadá jako dostatečně sebevědomý jedinec, ale uvnitř je to bezmocný hoch. Hra znázorňuje důležitost i těch nejmenších gest, která může učitel studentovi projevit. Například věta „věřím ti“ může člověku dodat sebevědomí, které mu tak moc chybí. Hru jsme si ztvárnili sami a moc jsme si ten rok užili.

Víta Mašek, MS2

Od malička mě to táhlo k umění, k tanci, zpěvu, herectví. Kvůli hokeji, který jsem hrál prakticky celý život na vysoké úrovni, nebyl na umění čas. Minulý rok jsem s hokejem skončil a stal se rozhodčím. Volného času mi najednou přibýlo a rozhodl jsem se, že bych se mohl přihlásit na dramaťák do JD. Bylo to skvělé rozhodnutí. Sešla se skvělá parta lidí, přestože jsme v souboru byli jen dva kluci. Vzájemně jsme se spřátelili a teď se zdravíme třeba na chodbě. Celý rok jsme nacvičovali na představení, které jsme v květnu odehráli na prknech Jihočeského divadla. Pocit z toho mám skvělý. Moc se nám to všem povedlo. Nejednalo se o žádné dvouhodinové vystoupení, ve kterém by se mluvilo staročeštinou. Jednalo se o poměrně krátké výstupy. Trvaly kolem 25 minut. Někdo z nás už měl s divadlem zkušenosti, ale většina z nás, včetně mě, neměla absolutně žádné. Představení se jmenovalo Mam styl Čendy. Na ten moment, kdy

jsme se klaněli a sklízeli potlesk, budu vzpomínat dlouho. Tímto textem bych zároveň chtěl poděkovat té bandě, se kterou jsem se na dramaťáku vídal. Děkuju moc.

Miss sestřička 2025

A je to tady – den D 23. 4. 2025.

V toto předem určené datum do naší školy dorazili zástupci třetích ročníků oboru PS ze spřátelených zdravotnických škol, aby ukázali, jak se umí zachovat v různých situacích, které mohou nastat během jejich praxe ve zdravotnickém či sociálním zařízení.

Účast soutěžících byla hojná a konkurence značná. Soutěž se stala soutěží mezinárodní, protože jsme mohli přivítat nejen budoucí sestřičky z tuzemských SZŠ (Č. Budějovice, včetně detašovaných pracovišť – Prachatice, Strakonice, Č. Krumlov, J. Hradec, Písek, Tábor, Plzeň), ale i slovenské Trnavy.

Během první soutěžní disciplíny museli žáci přebalit malé miminko, v další místnosti již na ně čekala pacientka, která měla naordinovaný odběr kapilární krve ke zjištění glykemie a pak následoval příjem cizinky, která rozhodně česky neuměla.

Porotci, z řad odborných vyučujících, hodnotili provedení výkonů po odborné stránce, úroveň komunikace a celkovou orientaci v dané situaci.

Po náročném dopoledni se porota jednomyslně shodla, že ze všech 16 zúčastněných si nejlépe vedli a stupně vítězů obsadili právě tyto borci:

1. místo: Lucie Ivaničová z Plzně

2. místo: Adriana Hodná z Tábora

3. místo: Marek Bárta z J. Hradce

Ale o konkrétní pořadí v podstatě nešlo.... Cílem bylo vyzkoušet si něco nového, zjistit své reakce na neznámou situaci či navázat další kontakty.

Kdo této akci přihlížel, musel si říci, že nad úroveň poskytované péče v našem zdravotnictví se do budoucna mraky rozhodně nestahují.

Děkujeme všem soutěžícím za odvahu a prokázané schopnosti a znalosti, porotcům za objektivitu a přínosné komentáře.

Jana Kostohryzová

Černá a bílá

Dne 1. 4. 2025 proběhla výtvarná soutěž na téma Černá a bílá. Všechny výtvořby byly nádherné! Někdo kreslil tužkou, někdo maloval štětcem, ale také se objevily 3D objekty :D

♥ Děkujeme všem účastníkům a těšíme se v příštím roce ♥

Vyhodnocení soutěže „Poznej domácího mazlíčka svého učitele“

Vítězkou soutěže z předchozího čísla časopisu s názvem „Poznej domácího mazlíčka svého učitele“ se stala **Kateřina Koubová** PS1A, která získala 19 bodů z 20! Koťátko sice nechtěla, takže se ho ujal jiný zájemce, ale si odnesla poukaz do Billy v hodnotě 200 Kč. 😊 Děkujeme všem, kteří se soutěže zúčastnili. 👍

Malé poetické odpoledne – recitační soutěž

Dne 24.3.2025 proběhla další z recitačních soutěží, které se na naší škole staly už tradicí. Nás češtináře potěšil nejen počet recitujících, ale i počet těch, kteří přišli podpořit své spolužáky. Zazněla klasika, Erben, Neruda, ale i texty současné, například fejeton Ani Geislerové. Trio z LY2 překvapilo „trojrecitací“ Erbenovy balady Svatební košile, kdy vypravěč (druhý zleva i zprava) svým přednesem zdůraznil hororovost tématu.

Někteří překvapili vlastní tvorbou.

1. místo získala **Kateřina Konopová** z LY2,

2. místo patřilo **Petře Boškové** z PS2A

o 3. místo se podělili **Karla Bártová** – rovněž z PS2A – a již zmínění žáci z LY2.

Vítězové byli odměněni už tradičně knižními dárky. Kromě nich cenu obdrželi ti, kteří se umístili v olympiádě z českého jazyka.

1. místo získala **Stela Reitingerová** z LY3
2. místo obsadila **Barbora Zdychyncová** z LY3
3. místo patřilo **Adéle Ivanové** z AZ2

Těm, kteří obsadili vítězné příčky, gratulujeme a všem zúčastněným děkujeme. Těšíme se na příští ročník naší recitační soutěže.

Vaši češtináři

Literární okénko

V letošním školním roce proběhl už 17. ročník literární soutěže. Téma O(d)pouštění poskytovalo široký výběr způsobů, jak ho ztvárnit. Někteří vsadili na prózu, jiní na poezii. Porota po pečlivém zvážení vybrala nejlepší tři příspěvky.

1. místo – **Caletková Natálie**

2. místo – **Fošumová Sára**

3. místo – **Konopová Kateřina**

Vítězům gratulujeme, dalším zúčastněným, kteří se neumístili, vzkazujeme, aby to nevzdávali a příští rok to zkusili znovu. Svůj příspěvek pro Podlavičnick poskytl Sára Fošumová.

O(d)pouštění

Odpustit. Slovo, které každý z nás slyšel mnohokrát, ale jeho skutečný význam pochopíme teprve ve chvílích, kdy nás něco hluboce zasáhne. Odpuštění není jen rozhodnutí – je to boj. Boj sám se sebou, s tím, co v sobě držíme, i s tím, čeho se bojíme vzdát. Někdy je snazší lpět na bolesti, protože máme pocit, že nás chrání. Ale nechrání. Naopak.

Odpustit znamená vzdát se toho, co nás svazuje, a dát si šanci začít znovu. Není to snadné, protože odpuštění nás nutí čelit vlastním pocitům – hněvu, zradě, zklamání. Ale právě tím, že přijmeme to, co se stalo, dáváme sami sobě možnost jít dál. Každý to vnímá jinak, každý k tomu přistupuje svým způsobem. Pro mě je odpuštění něco jako otevřít dveře, které jsem dlouho držela zavřené. Není to o tom zapomenout, ale o tom pustit vše, co mě táhne ke dnu.

Příběh o odpuštění

Vzpomínky na mého tátu jsou jako starý potrhaný film. Obrazy, které se vracejí ve vlnách, plné rozporů a bolesti. Někdy mám pocit, že to nebyl ani skutečný člověk, ale jen stín, který procházel naším životem, aniž by v něm, kdy doopravdy byl.

Táta měl kdysi rodinu. Ženu, která ho milovala, a dvě malé dcery, které ho zbožňovaly, i když k tomu neměly žádný důvod. Jako dítě jsem věřila, že být tátou znamená chránit, smát se, být tam, kde ho potřebujeme. Ale ten obraz se v našem domě nikdy nezrodil. Můj táta žil jinak.

Myslím, že pro něj byl život spíš břemeno než dar. Když jsem byla malá, nechápala jsem to. Viděla jsem jen jeho vztek, prázdný pohled a pivo, které nikdy nepustil z ruky. Ale teď, když jsem starší, začínám tušit, že jeho svět byl jiný. Možná mu život připadal nespravedlivý, možná měl pocit, že ho něco pohlcuje. A tak utíkal. Nejprve do hospod, potom úplně pryč.

Domov pro něj přestal být místem, kam se vrací, a stal se jen povinností. Když přišel domů, bylo to jako bouřka. Nikdy jsme nevěděly, co se stane. Někdy byl jen tichý, našťvaný na svět, na mámu nebo na nás. Jindy křičel, házel věcmi a někdy ublížil. Nikdy jsem nepochopila proč.

Proč jsme mu nestačily a proč jsme nebyly důvodem, aby byl lepší? Pro něj byl život série špatných rozhodnutí, která si nedokázal odpustit. Možná v něm nebyla síla se změnit. Možná ho děsila představa, že by mohl selhat i jako muž, manžel, otec. Ale tím, že utíkal, selhal stejně. Často mě brával s sebou do hospod. Myslela jsem si, že je to něco výjimečného, že mě má rád natolik, že mě chce mít u sebe. Ale pravda byla jiná. Bral mě jen proto, že neměl jinou možnost. Seděla jsem na studených lavicích, obklopená cizími lidmi, kteří mě ignorovali stejně jako on. Dívala jsem se na něj, jak se ztrácí. Jak každou sklenicí zapíjí svoje problémy.

Pak jednou odešel. Odchod byl to jediné, co kdy udělal pořádně. Žádné loučení, žádné vysvětlení. Jen prázdná židle u stolu a ticho, které se vleklo celým domem. Čekala jsem, že se vrátí, ale dny se měnily v týdny, týdny v měsíce a jeho stopy mizely jako šlápoty v písku. Možná odešel, protože v nás neviděl smysl svého života. Nebo si myslel, že ho najde někde jinde. Ale to bylo to nejhorší. My jsme chtěly být jeho důvodem. Jeho rodina, jeho děti, jeho svět. Jenže on svůj život obětoval něčemu jinému. Ne nám, ale své slabosti.

Zůstaly jsme samy. Mamka se snažila být silná, ale viděla jsem, jak ji to zlomilo. Noci, kdy seděla u stolu a brečela, zatímco my spaly. Dny, kdy se usmívala jen kvůli nám, aby nám zakryla svůj smutek. Pracovala od rána do večera, aby nás uživila, a přesto jsme si připadaly opuštěné.

Moje starší sestra se mi stala oporou, kterou jsem potřebovala. Učila mě, jak se nebát, jak zapomenout na ticho, které po něm zůstalo. Ale i ona trpěla. Viděla jsem, jak jí chyběl otec, i když nikdy nic neřekla.

Dnes, když na něj vzpomínám, cítím prázdnotu. Nechci ho nenávidět. Ale také ho nemohu milovat. Nevím, kdo byl. Nevím, proč nás nechal samotné. Co mu chybělo, co jsme mu nedaly? Táto, jestli někde jsi, chci, abys věděl, že jsem tě kdysi milovala. A možná tě někde hluboko v srdci pořád miluji. Mohl jsi být náš hrdina. Mohl jsi nás naučit, co znamená rodina, co znamená láska. Místo toho ses stal něčím, čeho jsem se bála. A nakonec něčím, na co jsem musela zapomenout.

Donutil jsi mě si myslet, že každý kluk, který mě osloví, mě nemůže milovat. Byl jsi důvodem všech mých tichých výkřiků, byl jsi muž, který existoval pouze v mých snech, a ne ve skutečném životě. Přála bych si, abys znal moji oblíbenou barvu, kolik mi je let nebo abych ti mohla říkat tati, ale tvé jméno už mou duši neosvětluje, jen mě rozpadá.

Dlouho jsem se ptala *proč*. Proč jsi odešel? Proč jsi nás nechal samotné? Proč jsi v nás neviděl smysl svého života? Ale odpověď jsi mi nikdy nedal. Zůstaly jen otázky, prázdnota a pocit, že jsme nebyly dostatečné.

Dnes už se neptám. Možná proto, že vím, že ty odpovědi nepřijdou. Možná proto, že jsem je přestala potřebovat. Naučila jsem se žít bez tebe. Naučila jsem se být silná tam, kde ty jsi nebyl. Ale stejně mi chybíš. Ne takový, jaký jsi byl, ale táta, kterého jsem si vysnila. Ten, co by mě vedl za ruku, co by mě učil, co by se smál s námi u stolu. Chybí mi táta, kterého jsem nikdy neměla. A to je bolest, která mě bude provázet celý život.

Chtěla bych ti něco vzkázat. Chtěla bych ti říct, že jsem ti odpustila. Ne proto, že si to zasloužíš, ale proto, že já si zasloužím klid. Odpouštím ti, že jsi byl slabý. Odpouštím ti, že jsi odešel. Ale nikdy nezapomenu.

Doufám, že jsi našel svůj klid. Že jsi někde, kde tě už nic netíží. A možná jednou, až se potkáme, mi odpovíš na ty otázky, které si pořád nosím v srdci. Ale do té doby tě nechávám v minulosti. Žij svůj život tam, kde jsi. Já budu žít svůj tady. Silnější. Lepší. Bez tebe.

Kéž bys byl lepší, tati.

Snažím se být jiná. Snažím se žít tak, abych nebyla jako ty. Milovat víc, chránit víc, být přítomná. Děkuji ti za jednu věc, ukázal jsi mi, jak nechci žít.

A to je jediný dar, který jsi mi kdy dal.

Srovnání mezi odpuštěním sobě a odpuštěním druhým

Odpuštění není jen otázkou vztahů mezi lidmi, ale také našeho vnitřního smíření. Přijmout vlastní chyby a selhání bývá nejtěžší, protože to vyžaduje odvahu čelit tomu, co bychom raději zatajili i sami před sebou. Obáváme se, že pokud si dovolíme smíření s vlastními chybami, bude to znamenat, že se vyhýbáme odpovědnosti nebo že si méně vážíme sami sebe. Skutečnost je však jiná. Přijmeme-li, že chybování je součástí našeho lidství, dáváme si možnost růst. Učíme se nahlížet na své nedokonalosti nejen jako na selhání, ale i jako na příležitosti k posunu.

Na druhé straně je smíření s druhými krokem, jak se zbavit zášti, která nás svírá a připoutává k minulosti. Přijetí skutečnosti, že každý má své vlastní motivace a důvody, nám pomáhá odpoutat se od bolesti, kterou nám mohli způsobit. Není to snadný proces – vyžaduje čas a ochotu přestat setrvávat v pocitu křivdy, který už nemůžeme změnit. Smíření nám však přináší osvobození, protože tím, že pustíme minulost, otevíráme dveře přítomnosti.

Oba typy smíření – sám se sebou i s druhými – nás vedou k tomu, abychom žili svobodněji. Sobě umožňujeme růst tím, že přijmeme své chyby, a s druhými nacházíme klid tím, že se zbavíme zášti. V obou případech jde o krok směrem k lepší budoucnosti.

Říkanka k odpuštění

Když tíha v srdci místo má,
klid a radost utíká.
Pustím ji ven, smírím se s tím,
a svět je hned zas klidnějším.

Sára Fošumová PS3A

Stín

Človíček šel bezstarostně pražskou ulicí, pozoroval, jak pluje loďka po Vltavě a matku s dítětem v kočárku. Čím víc se blížil k Bartolomějské ulici, tím větší měl knedlík v krku. Pak tam najednou byl a jeho mysl zahalilo šero. Jeho život se právě propadl do nekonečné propasti bez možnosti návratu. A pak bylo po všem.

Levá, pravá a byl pryč. Kamenný chodník, levá, pravá, rozbitý odpadkový koš, levá, pravá, ... nebo to snad bylo pravá, levá? Hejno vran, levá, pravá, pravá, levá. Pravá, levá? Jak to jen bylo? Pouliční lampa levá, levá, pravá. Procházející lidi, levá, proč se na něj všichni koukají? Človíček se rozhlíží kolem sebe. TAK PROČ SE NA NĚJ VŠICHNI KOUKAJÍ?! Má snad na čele napsáno pan Hyde?

Človíček přešel přechod a ocitl se v prázdné ulici, konečně chvilka bez těch otravných lidí. Nikde nikdo, jen on..... a hlasy. Hlasy? Odkud se vzaly, říká si a zběsile se otáčí. Přece se

mu nezdají. Človíček přidá do kroku. Jak zrychlil, zesílily i hlasy, tak přidal ještě víc, hlasy taky, teď už běží a hlasy na něj křičí.

Najednou se dostal na nábřeží, kde byl už před několika hodinami. Hlasy jako by odvanul vítr. Potkává zase matku s kočárkem, ale tentokrát jim nevěnuje pozornost, chce být co nejrychleji doma. A hele rozvázaná tkanička, sehne se a najednou ho vidí, koutkem oka zahlédl osobu, co za ním stojí a shýbá se k němu. Človíček zapomene na rozvázanou botu a kvapem se rozhlíží kolem. Nikdo. Stejně jako předtím.

V tuto chvíli se chce dostat jen domů, levá, pravá, osoba zase za ním. Levá, pravá, už mu dýchá na krk. Človíček, už celý zadýchaný, prochází kolem lodky na řece. Co by dal za to, aby tam právě teď mohl být.

Jen pár minut a je doma, osoba pořád za ním a hlasy jakbysmet. Človíček ztrácí hlavu. Teď už křičí, křičí a běží. Pár kroků a už je u domovních dveří. Když vtom BUM, rozvázaná tkanička, na kterou zapomněl. Celý polámaný leží na mokré zemi. Človíček se zvedá, a všimne si louže, kouká do ní a tam je on, jeho stín.

AN

Sonet

Na břehu řeky Vltavy, kde proud se vine,

Město své věže k nebi pozvedá,

v zlatavém slunci jasně zazní téma,

že krása věků stále v něm plyne.

Náměstí žije, kroky v dlažbě zvoní,

Kašna své vody k nebi vypraví,

Pod Černou věží čas se zastaví,

Když večerní klid k ulici se skloní.

Mosty a domy v barvách dávných let,

pohled jak malba mistrovského plátna,

kde každý kout má svůj jedinečný svět.

Ať dál tvá sláva v srdcích lidí vzkvétá,

Budějovice, perlo české země,

tvá krása žije v čase beze změn.

Beranová, Čápová, Šafránková, Jandová, PS1A

Král a královna Majálesu

tvůrce: Valerie Grimová, LA?

V tomto komiksu
účinkovali: @-vojtechj @tranovaaa
@mara.semik @vanci_15 @daavidovaa

Královské interview

Co tě motivovalo k tomu být králem?

David Macho, je to můj největší podporovatel a můj BOY.

Proč zrovna téma western?

Mám rád koně, hlavně v salámu, takže k tomu mám dost blízko, ale i rád na nich jezdím.

Je něco, čeho se jako král bojíš?

Samozřejmě, smrt je špatná věc.

Máš už nějaké spojení z ostatních škol?

Orlik Verboon z Český je můj BOY2.

Chtěl bys něco vzkázat studentům?

Jestli máte možnost chodit se zubařkou, udělejte to, nebudete litovat. A asi to, že vás mám rád, a nekupujte si párky hned, jak se otevře bufík, bývají studené!

Jmenuješ se Jakub, nebo Vojta?

Nikdo to zatím neví, ale ve skutečnosti jsem Karel.

Až budete číst tyto řádky, budeme už vědět, jestli se náš král ze zdravky stal absolutním vítězem, a tedy králem českobudějovického majálesu 2025

Pozn. redakce: Tak už to víme, nestal, nevadí, třeba příště. 😊

OK, boomer!

Rozumí boomer generaci Z? A co generace X? Oslovili jsme členy učitelského sboru a v malém kvízu položili několik otázek. A ukázalo se, že nám nerozumějí.....

- Co si představujete pod pojmem **brainrot**?
- Máte s ním nějakou zkušenost? (např. se studenty)
- Jaký máte názor na **brainrot**?
- Znáte nějaké termíny? Pokud ano, jaký je Váš nejoblíbenější?
- Co si myslíte že znamenají tato slova:

1. **Skibidi**
2. **Negative aura**
3. **Nonchalantní dreadhead**

Pan ředitel

- To si teda nepředstavuju, nevím, netuším, já už jsem **boomer** 🤪
- Nemám, nikdo mě ještě ničím neoslovil
- To je vývoj jazyka, je to v pořádku, každá generace přináší něco nového, mám rád hraní si se slovy
- Neznám, okrajově jsem o tom četl 📖
 1. Neznám
 2. Je to určitě jako mít dobrou auru, být v pohodě, a když je negativní, tak se asi cítíme špatně, prostě necítíme se dobře.
 3. To nevím asi dreadová hlava, nonchalant, nevím, co by to mohlo být.

Pan Špaček

- Nevím
- V životě jsem to neslyšel
- Vůbec žádný
- Nevím
 1. Nevím
 2. Člověk, se kterým nechci mít nic společného 🙄
 3. Nevím, nic si pod tím nepředstavím

Pan Ziegelbauer

- Nic, nevím nic
- Ne
- Žádný
- Kámo, vole

1. Nevím 🙄
2. To je pro mě komplikované, tak pesimistu
3. Generace Z je bláznivá

Pan Souček

- Vyhoření – nemyslí mi to, nedokážu se soustředit
- Skibidi slýchám často, ale nějak to aktivně nepoužívám 🐒
- Je to přirozená věc, ale esteticky se mi to nelíbí
- Skibidi
 1. Neznamená to nic, asi něco, že to je hlava v záchodě, ale mohlo by to být výplňové slovo
 2. Třeba, že jeho výsledky z testů sebraly auru pointy
 3. Nevím, nonchalantní je negativní, takovej NPC 🤖

Pan Binder

- Odumření mozku z důvodu nadměrného vstřebávání obsahu ze soc. sítí, který nedává žádný smysl
- Ano, mám... Díky vám a díky sobě 😊
- Chvilkově je to vtipné, ale všeho moc škodí
- Low taper fade [Lou tejpr fejd] 🕶️
 1. Nic, co se dá použít na všechno
 2. Když udělá někdo něco špatného (social credit)
 3. Mladý černoš s ostrou čelistí a copánky, je také v mikině jako chill guy

Pan Čížek

- Nevím, co to je
- Nemám
- Nevím, jak bych to popsal
- Nevím... no slyšel jsem, jak **SKIBIDI** používají děti z Motoru 🏈 🏈
 1. Nevím

2. Člověk vysílá negativní energii a působí to na ostatní
3. Nonchalantní.... No tak to bude neslušný. A redhead, nebo co? No tak to je sprostěj zrzek 🤔

Pan Z. Vácha

- Když je to z ájiny, tak to asi bude hniloba mozku. Že dítě si najde něco na internetu a dostane tu hnilobu 🧠
- Tak snížila se obtížnost testu, už není na studenty takový tlak, proto mají ten brainrot
- Za mě nic takového nebylo ❌
- Žádný

1. Zním Scooby-Doo, neznám „skibidi“
2. Negativní emoce, kdy člověka už nezajímá ani výuka
3. Bezvýznamný člověk s dreadami, takový salámista, který sedí a je mu všechno jedno

Pan D. Vácha

- Mozková smrt – hned, jak člověk skončí po 30 letech s učením
- Studenti mají z toho depresi
- Doufám, že mě to nepostihne
- Terminologicky končím. Potřebuju vzdělání 🤔
 1. Vyjádření pozitivních emocí
 2. Vliv depresivního jedince na ostatní
 3. Nevím no, takový elegantní/pohodový muž s dreadami, který je v klidu

Bludný Holanďan

- When you're not using your brain and you're becoming silly 🤪
- I've heard of it but I don't have any personal experience
- I think you have it in your own hands
- I don't know, I don't have one
 1. I don't have a f*cking clue 🤔
 2. When you think the way you act is negative, pretty much a Czech characteristic
 3. Seems like some Rastafarian who's on marijuana

Pan školník

- To nevím
- Takové ty kraviny, to joo
- Ať si říká každý, co chce, mě je to jedno
- Já chodím s chlapama akorát na karty 🎴
 1. Nevím, nikdy jsem to neslyšel
 2. Někdo ze sebe vyzařuje negativní energii
 3. Stylová hlava ✨

Rozumí generace Z generaci X a boomerům?

Zavzpomínali pan ředitel, p. uč. Kletečková a Štixová. Vybrali jsme 50 respondentů a zeptali se. Některé odpovědi byly dost kuriózní.

- 1) **mánička** – kluci, kteří vypadají jako holky, hippies 🕒, zženštilý muž –fiflena, venkovská holka
- 2) **kliftoni** – závisláci /zloději, cizinci, lidi s obřími zuby, skupina lidí, parta, které se všichni bojí, odpad společnosti něco jako burani
- 3) **čumět jako puk** – jako když uletějí včely, koukat vyděšeně, blbě koukat 🙄
- 4) **podpultovka** – podpásovka, něco, co by se nemělo dělat (pod pultem?), prodat někomu něco, nečekaná věc, tajné zboží
- 5) **důchodky** – hole pro důchodce, staré paní, manželky důchodce, berle, první pantofle zakoupené v důchodu 🧓
- 6) **hákovat** – vykašlat se na něco, vynechat něco, dát někomu opakovaně pravý hák
- 7) **dělat bugr** – dělat bordel, protestovat, vařit 🍲
- 8) **plochodrážnice** – tramvaj, zaměstnankyně Českých drah, lokomotiva pro jízdu v zatáčkách

Řešení:

- 1) muž s dlouhými vlasy
- 2) policisté (význam netrefil skoro nikdo)
- 3) koukat překvapeně 🤪 (uhodli skoro všichni dotázaní)
- 4) nedostatkové zboží prodávané známým tzv. „pod pultem“

5) černé filcové boty původně určené pro starší spoluobčany, v 80. letech žhavý módní hit, doplněné hadovkou a vaťákem představovaly outfit tehdejšího teenagera 🙌

- 6) nejít někam, vykašlat se na něco 🤢 (znali všichni dotázaní, vlastní zkušenost?)
- 7) dělat nepořádek spojený s hlukem (věděl málokdo, respondenti zřejmě nehlučí)
- 8) dívka nebo žena s velmi plochým hrudníkem (1správná odpověď)

Na závěr jako příloha malý slovníček z doby „boomerovské“

Švestky – tajní policisté, fízlové

Bažanti (původně vojenský slang, bažanti=nováčci x mazáci=zkušení)

Šmelina – nelegální obchod

Mít v merku – sledovat někoho

Střelit něco – prodat 💰💰💰

Padla – konec pracovní doby

Sígr – darebák

Čundrovat – toulat se, spát pod širákem.....

To je pecka – skvělé

Rupnout – propadnout

Vypařit se – zmizet

Vymetat pajzly – navštěvovat restaurační zařízení pochybné pověsti

Natáhnout brka – zemřít 💀

Zvednout kotvy – odejít, odjet

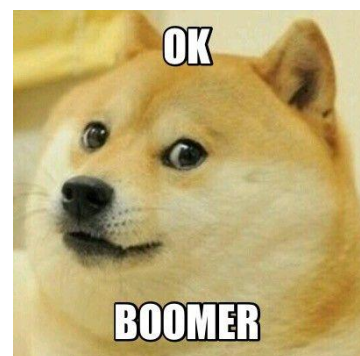
Bejt pod vobraz – být „pod vlivem“

Melouch – za socialismu práce na černo po pracovní době, někdy i v pracovní době

Píchačky – docházkové hodiny

Supr kára – krásné auto 🚗

Čučo – levné, často ovocné víno, způsobující děsivou kocovinu 🍷

Výtvarná tvorba Adama Liláka

Autorem těchto dokonalých, do detailů propracovaných obrázků je Adam Lilák z LY4, který se kromě malování věnuje ještě skládání hudby. Přejeme hodně tvůrčích nápadů.

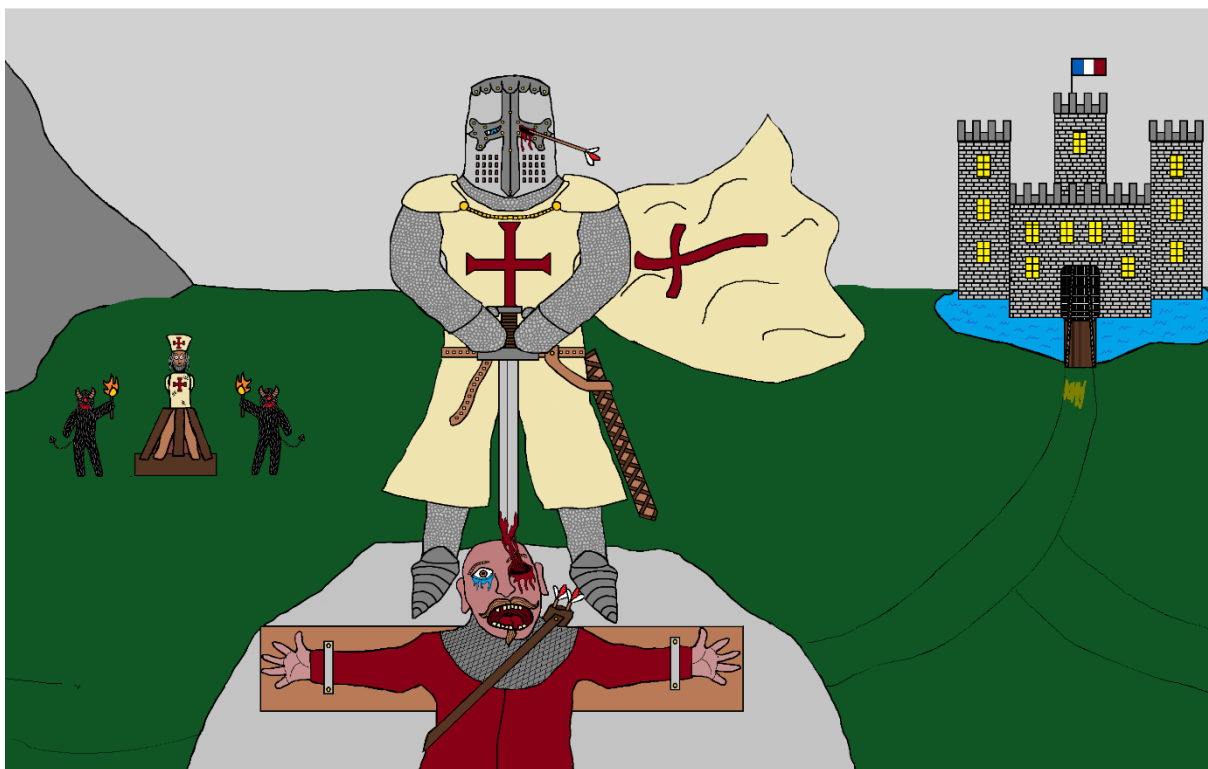
Anděl nad Černou věží

Absinthia

Husita

Templář

Sportu ZDAR!

Subterra Cup – přebor ve florbalu

Naše dívky se na konci února zúčastnily krajského kola přeboru ve florbalu, které se konalo v Milevsku. Turnaj byl rozdělen do dvou skupin po třech, v prvním zápase se dívky utkaly se Střední školou veřejnoprávní z Vodňan a uhrály remízu 3:3. Druhý zápas proti Gymnáziu Český Krumlov skončil naprosto totožným výsledkem. Ve vyřazovací části dívky podlehly Gymnáziu Soběslav 0:5 a v posledním zápase těsným výsledkem 1:2 opět proti Gymnáziu Český Krumlov. Dívkám děkujeme za reprezentaci školy a těšíme se na další ročník!

Sestava:

MS4: Natálie Caletková

Sabina Staňková

Tereza Hůdová

LY4: Lucie Trávníčková

PS4B: Denisa Tomanová

PS3A: Veronika Jílková

LY3: Barbora Zdychyncová

MS2: Kristýna Homolková

Dominika Bryčová

Lucie Plášilová

LY2: Anežka Řimnáčová

PS2P: Emma Michálková

PS2A: Kateřina Vančatová

Krajské kolo středních škol v softballu

Ve středu 14.5. se účastnil výběr školy krajského kola v softballu. Družstva byla smíšená, ale tradičně měla naše škola nejpočetnější zastoupení dívek. Dalšími účastníky byla SPŠ strojní a elektrotechnická a Gymnázium Jírovcova. V prvním zápase proti Gymnáziu Jírovcova předvedl náš tým parádní obrat v poslední směně a zvítězil. V druhém, zápase proti výhradně chlapeckému týmu SPŠ jsme prohráli, tudíž jsme si šanci zahrát si o první místo museli znovu vybojovat proti Gymnáziu. Opět jsme zvítězili a souboj o první místo jsme zvládli se ctí a dokázali uhrát pár bodů proti favorizované SPŠ. Krásné druhé místo je skvělý výsledek a všem děkujeme za parádní výkon!!!

Sestava:

LY4:	Hanzalová Tereza	MS2:	Soukup Antonín
LY3:	Dušková Petra		Vančata Adam
	Našinec Kryštof		Králík Jan
	Černý Radim	LY1:	Novotný Matěj
PS3A:	Krebsová Adéla	PS1A:	Kohout Josef
	Jílková Veronika		
	Kubešová Šárka		

Maturitní zkoušky

Naše škola „boduje“ nejen ve sportu či v charitativní oblasti. Letos k velké radosti nás vyučujících „zabodovali“ i maturanti. O celkovém průměru 2.099 se nám ani nesnilo, navíc tento průměr byl nejlepší od roku 2011, kdy se maturuje podle konceptu označovaného jako „nová“ maturita. Celkem maturovalo 187 žáků, s vyznamenáním prospělo 58. V maturitním maratónu se „na bedně“ umístily především sestřičky. Ve třídě PSA prospělo s vyznamenáním dokonce 15 žáků a ve třídě PS4B 14! Proto páteční (6.6.) předávání maturitních vysvědčení sále konzervatoře proběhlo nejen slavnostně, ale i radostně. K dojemné atmosféře přispěl PPUS, tj. příležitostný pěvecký učitelův sbor. Paní učitelky Štixová, Kvardová, Dvořáková, Bicanová, Uhlíková, Charwotová, Sýkorová, Voráčková za doprovodu kytary pana ředitele zazpívaly pro absolventy jako překvapení tři písničky. A poté si každý z maturantů při převzetí maturitního vysvědčení prožil svoji minutu slávy. Tato akce je pomyslnou tečkou za čtyřmi roky studia, symbolickým rozloučením se školou, učiteli a zároveň i startem do nové životní etapy. Tak hodně štěstí, milí absolventi.

Vaši hrdí vyučující

